

יביע אומר

בראשות הרב יגאל כהן שליט"א

זמני השבת

הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	19:11	19:14	19:11
יציאה:	20:03	20:01	20:01
ר"ת:	20:55	20:52	20:53

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 18:53

פרשת דברים

עלון מס': 423

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

מבחן הבטחון

השעור. הוא לא הפסיק להתקשר שוב ושוב. חכיתי בסבלנות לסוף השעור לראות איך יסתיימו הדברים. בסיום השעור התקשרתי אליו בחזרה, וללא שאילת שלום הוא פרץ ונאמר: "הרב, אתה לא מאמין מה שקרה לי. נגשתי למזכירה של השופט, והיא שאלה אותי היכן גליון ההרשעות הקודמות. עניתי לה: "אין לי אותו." "תגש בקומה למטה למזכירי רות ותבקש שיוציאו לך גליון הרשעות קודמות." כל גופי רעד, אם יראה השופט את כל עברותי הקודמות, ודאי יקעס. נזפרתי בדברייך, הרב, שגם לבו של השופט ביד הבורא יתברך.. ירדתי למזכירות ובקשתי גליון הרשעות קודמות. לאחר שהקלידה המזכירה את שמי ומספר תעודת זהות, סרב המחשב להוציא נתונים. נסתה המזכירה להקליד את הנתונים שוב, והמחשב נשאר בסרובו להוציא נתונים. אמרה לי המזכירה: "תגש לשופט ותאמר לו שהמחשב לא הוציא את הנתונים שלך."

נגשתי לשופט, ולשאלתו היכן גליון הרשעות קודמות, עניתי: "המחשב במזכירות לא הוציא נתונים." ענה השופט ואמר: "אם כך, נראה שאין לך עברות קודמות, וכיון שזו עברה ראשונה, אני גוזר עליך שמונה מאות וחמשים ש"ח קנס. מכאן ולהבא תזהר שלא לעבר עברות תנועה." "זהו גס ממש, כבוד הרב", סים הצדיק את דבריו.

התנגשתי מאד למשמע דבריו, ושמתתי על זה שאפלו בדור יתום כש'לנו עדן אנחנו זוכים לראות את השגחתו המלאה והנפלאה של הבורא יתברך.

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

אחד מתלמידי שאל אותי האם צריך הוא לשכר עורך דין עבור משפט שהיה לו בענייני תעבורה?

שאלתי אותו: "מדוע צריך עורך דין? ענה הצדיק: "יש לי עבר עשיר בעברות תנועה, והענש הצפוי לי הוא שלילת רשיון לכמה חודשים, דבר שיפגע לי בעבודתי בנהג."

חזרתי ושאלתי: "כמה עולה לשכר עורך דין שיציג אותך בתיק?"

"ארבעת אלפים ש"ח" - ענה לי היהודי.

שוב שאלתי: "האם אתה מאמין שאם תתן סכום זה לצדקה במקום לעורך דין, ביד הבורא יתברך להוציא אותך ללא שלילת רשיון בתיק הזה?"

תשובתו הייתה מגמגמת בתחלה. בקשתי ממנו שיחשב על זה עד מחר.

למחרת פנה אלי ואמר: "הרב, אני מאמין באמונה שלמה שאם אתן את הסכום המדבר לבורא יתברך, סכום זה יעזר לי שלא לשלול ממני את רשיון הנהיגה."

"אם כך" - עניתי לו - "תן צדקה. הפל יהיה בסדר."

בבקר יום המשפט מתקשר אלי התלמיד ושואל: "הרב, יש פה עורך דין שמציע לי להפנס אתי למשפט עבור אגף שקלים בלבד. מה הרב אומר על זה?"

אמרתי לו: "אמרתי לי שאתה יודע בנדאות שהקב"ה יכול להושיע אותך, אם בן למה לבזבז אגף שקלים בחנם? תפנס לשופט, וה' יהיה בעזרך."

לאחר כשעה, בזמן שמסרתי שעור, הוא מתקשר שוב. מובן שלא הפסקתי את

- מאמר השבוע
- הנהגות מרן
- שאלות ותשובות
- דוד המלך
- לאשת ההיל
- פנינים מהפרשה
- מוסר עם סיפור
- פניני הדף היומי
- שמירת הלשון

המיסעדה

יש לכם שמחה במשפחה? ברית חתונה, בר מצוה.

ידועה המטלה ליום שמורת ערבים באמת היום לאנשים שאין להם בתרומה של 400 ש"ח השתתפות ב"מיסעדה" תכני פתוחים להאכל לעולה מטבח ומופעים איים להלחוחים

להשתתפות חייגו: 03-8000770

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת \ לברכה \ רפואה \ הצלחה בטל: 03-8000770 פרטי ח-נ לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

לעילוי נשמת משה בן מנצור

שאלות ותשובות

מאת הרב יגאל כהן שליט"א

האם איסור שקר הוא גם בכתב ?

[כמבואר ביד רמה עמ"ס בב"ב קעב ע"א אות קח ד"ה אמר להו רב לספריה, וכן העלה בשו"ת יהודה יעלה יו"ד סי' שטז, ובדעת תורה למהרש"ם או"ח סי' קנו. וע"ע בשו"ת הרמ"א סי' יא וע"ע].

אדם שאין לו מים לנטילת ידים האם יכול ליטול ידיו בקולה ?

לכתחילה אף אם אין לו מים לא יטול בקולה, אלא במי סודה, ואם אין לו אלא קולה יטול בלי ברכה. (בש"ע סי' קס סעיף יב הביא מחל"ל לגבי מי פירות ובי"א בתרא א"א בתרא ולכן בדיעבד אפשר ליטול דיו בקולה, אלא שלא יברך מאחר והוא מחלוקת הפוסקים וכן פסק בשו"ת אור לציון ח"ב פרק מו עמ' ש. ומ"ש לגבי סודה כן פשוט ע"פ המבואר שם, וכן הוא בילקו"י ח"ג עמ' עט וע"י בשו"ת באר משה ח"ה סי' מ ועוד].

אדם שנוסע לטיול ודעתו לחזור עוד באותו היום האם צריך לקחת איתו את התפילין ?

מעיקר הדין אם כבר התפלל ואינו צריך את התפילין עוד באותו היום, ודעתו לחזור באותו היום לביתו, אינו צריך לקחת התפילין. ומכל מקום כמה מגדולי ישראל נהגו להקפיד לקחת התפילין אף באופן הנ"ל, ואין זה אלא מידת חסידות.

[במשנ"ב סי' קי"ט ס"ק כ, כתב שנוכח לכל ירא שמים בעת יציאתו לדרך שיקח עמו הטלית ותפילין שלו אפילו נוסע למקום קרוב, ודעתו לחזור היום פן יקרה ויתבטל ממצוה. ע"ש בהמשך דבריו. וכ"כ בספרו נדחי ישראל פ"ז, אולם בזמננו אין מקפידים ע"כ כמ"ש בחוט שני עמ' שה, ובפסקי תשובות סי' קי אות ט. מאחר ויכול בקלות להשיג תפילין, ומ"מ יש שהקפידו אף בזה"ז, וכמו שהביא בשו"ת רבבות אפרים ח"ה סי' ל, אך כמו שנתבאר א"ז מדינא]

האם האיסור לילך יחידי בלילה קיים בזמננו ?

בזמננו מותר, כיון שיש תאורה מפנסי רחובות והמכוניות, ועיקר האיסור היה בזמנם שלא היה תאורה כלל. [נהג בגמ' ברכות מג ע"ב ששה דברים גנאי הוא לת"ח, ואחד מהם שלא יצא בלילה יחידי. וכן בחולין צא. אולם בגמ' בפסחים קיב ע"ב משמע דהוא הדין בכל אדם. וכן הוא בגמ' בפסחים ב ע"א, וב"ק ס ע"ב לעולם יצא אדם בכי טוב. וע"י בזה"ק תולדות קמו ע"א. וכן פשט דברי הרמ"א יו"ד סי' קטז סעיף ה. ובדברי מהרש"א שם נראה דאין סתירה בין הגמ' הנ"ל, ובאמת על כל אדם אסור אלא שבת"ח צריך לזהר יותר, ולא נאמר שתורתו משמרתו. מכל מקום בזה"ז מותר מהטעם הנזכר וכ"כ בשערים המצויינים בהלכה סי' סח סק"ד]

הנהגות מר

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

מצוה ללמוד

מצות תלמוד תורה שישנה בכל השנה, ישנה גם בתשעה באב, (כן פסקו החכם צבי, מנוחה וקדושה, רבי חיים פלאגי, ערוך לנר, השדי חמד, דברי יציב ועוד.) אלא שהלומד תורה כהוגן, התורה משמחת את לבו, שנאמר: "פְּקוּדֵי ה' יִשְׁרִים מְשַׁמְחֵי לֵב", וכן נאמר: "הַיְהוֹמָדִים מְזַהֵב וּמְפַד כָּב, וּמְתוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנֹתֵת צוּפִים". וכמו שכותב אור החיים הקדוש (דברים כו יא): "אם היו בני אדם מרגישים במתיקות וערבות טוב התורה, היו משתגעים ומתלהטים אחריה, ולא יחשב בעיניהם מלוא עולם כסף וזהב למאומה, כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם". וכיון שתשעה באב הוא זמן מיוחד להתאבל על חורבן בית המקדש ולא זמן של שמחה, לכן לא התירו חכמים ללמוד תורה אלא בדברים שאינם משמחים, כדלהלן. (חזון עובדיה עמ' שיג)

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

ל"יביע אומר" - הרב יגאל כהן שליט"א בכל עמדות נדרים פלוס

נאן ארכיון

המלך דוד הנבואה

כאשר שהה דוד במדבר תקפו את עדרו, אריות ודובים, בורא עולם נסח בדוד המלך כוחות עלומים והוא היכה את האריה והרג את הדוב, לאחר הנס המופלא הבין דוד המלך, שלא לחינם תן לו בורא עולם כוחות על טבעיים משום שהוא עתיד להושיע את ישראל, ומנין ידע זאת דוד המלך? ידיעה זו נבעה מנבואה שהתנבא דוד המלך בצעירותו, וכך מובא המדרש (מדרש תנאים לדברים פרק א), מדוע הנביא מכנה את דוד המלך בשם התואר 'קטן', כפי שכתוב (שמואל א יז, יד) 'וְדָוִד הוּא הַקָּטָן'? אלא, כשהיה דוד המלך קטן, היה מתנבא שהוא עתיד להחריב את ערי הפלישתים, ולהכות אדם חזק בשם גוליית, וגם לבנות את בית המקדש, כששמע ישי את דברי דוד המלך לא הבין שמדובר בנבואה מהשמיים, אלא חשב שדוד הוא צמא לקרב, ולכן היה דוד מאוס בעיניו ששאפתו להילחם מלחמות, וזוהי הסיבה ששלח אותו למדבר להיות רועה צאן, כדי לכודו מחברת בני אדם.

נרמז והבין

ומהאירוע שהכה דוד את האריה והרג את הדוב, הבין דוד המלך שזוהו מסר מן השמיים, שהנבואה שנתנבא בילדותו עתידה להתגשם בקרוב, וכפי שמובא במדרש (מכילתא דרבי ישמעאל בשלח, מסכתא דעמלק פרשה ב) על ארבעה אנשים שקיבלו מסר מן השמים, שניים מהם לא התייחסו למסר, ושניים התייחסו ופעלו על פיו, השניים שבחרו להתייחס למסר היו דוד המלך ומרדכי היהודי. כשדוד המלך הבין נכון את המסר ששלחו לו מן השמים, כאשר נמסכו בו כוחות עילאיים להכות את האריות והדובים, אמר בליבו עם ישראל נמשל לשה שנאמר (ירמיה נ, יז) 'שֶׁה פְּזוּרָה יִשְׂרָאֵל, אֲרִיֹת הַדִּיחוּ', וכנראה שעתידי להיות עם ישראל להתמודד מול אנשים שהם אכזריים כחיות רעות, וכשם שהצלתי את השה מפי הארי, כך עתידים בני ישראל להינצל על ידי.

הניצחון המובטח

מטעם זה רצה דוד להילחם מול גוליית, כשהוא בטוח שהנבואה שנתנבא בילדותו, והחיות שניצח, מרמזים לו מן השמים שרק הוא יצליח להרוג את גוליית, כך שמבחינתו של דוד המלך,

חדש!!! יצא לאור הספר "המלך דוד" שמואל ב - לרכישה באתר "אופקים בוקס", או 02-642885

לא היו שני צדדים אם ינצח או לא ינצח כפי שהציג בתחילה, אלא צד אחד בלבד, הוא בטוח בשם ה' שהוא הולך לנצח. לאחר דברים אלו, שאול המלך קיבל את דברי דוד, ואמר לו (שמואל א יז, לו) 'לָךְ, נָה' יְהִי עִמָּךְ".

פיטום הקטורת מתוך הקלף

מסייעים לפעילות זוכים בסגולה הידועה לפרנסה

כמו שכתב רבי חיים פלאגי בספרו קת החיים לקריאת פיטום הקטורת מתוך הקלף.

תורמים 400 ש"ח למשך 36 חודשים

ומקבלים פיטום הקטורת שנכתב ע"י סופר דא שמים על קלף

טל': 03-8000770

שוותפים! ממשיתכים בבניה

ולכם יש לכם אפשרות להיות שותפים בכל הזכויות שיהיו במקום!

ניתן להנציח להצלחת/לרפואת/לע"נ

קו לימוד יומי לנשים ובנות מתוך ספר "שער הבטחון המבואר" מאת הרב יגאל כהן שליט"א 2 - 3 דקות ביום להצטרפות חייגי: 054-8502066

מטר 400x36

חצי מטר 200x36

אמה 100x36

03-8000770

פיצויים - שווה או לא?

לפני מספר שנים, אך ורק בעזרתו יתברך הוצאנו ספר לאור, ברוך השם ישנו עמל רב מאחורי הוצאתו, עבדנו קשה על ההגהה, הגרפיקה, העימוד וההדפסה - בכל שלב היינו שם ימים כלילות, ובחסדיו המרובים עלינו זיכנו להוציאו לאור.

ברוך השם שמענו עד כה הרבה תגובות טובות ומחזקות. רציתי לשתף אתכן, קוראות יקרות, בסיפור אישי.

ברגע שהגיע משלוח הספרים אלינו הביתה, כמוכן שכל בני הבית עזבו את עיסוקיהם ובאו מיד לראות את התוצר המוגמר. ממש כמו לידה. פתחתי לראשונה את הספר, ומה קפץ אל מול עיניי? טעות שקרתה בהוצאת הספר. כמו בכל עניין, יצר הרע קופץ בראש ומראה רק את הרע. מדגיש נקודה אחת שחורה ומשכיח את כל הטוב שהקב"ה עושה. לרגע שוכחים את כל הסיעתא דשמיא שהייתה בכל התקופה, את ההשגחה העליונה בכל שלבי הוצאת הספר, ובכלל שזכינו לכתוב מילה. זה לא מובן מאילו. ולא הוגן כלפי הקב"ה להתמקד בנקודה שחורה אחת.

אבל בכל זאת, כולנו בני אדם, ואיך שפתחתי את הספר מיד אמרתי: "יפה.. אבל זה היה צריך להיות כך, וזה היה צריך להיות כך.. והטעות שקרתה חמורה מכל..". (לא אגלה לכן את הטעות, שכן עד כה רק אני ראיתי אותה...)

לא אוכל להגיד שההרגשה הזו עברה כל כך מהר, כל אותו יום הסתובבתי בהרגשה של פספוס ואכזבה.. בכל זאת, עבדתי קשה ומשהו לא 'מושלם' כפי שרציתי, וכל העותקים כבר מודפסים ואין איך לתקן את הטעות.

בעזרת השם יסינו להתחזק, להבין שכל מה שהשם עושה זה לטובה. שהכל מאיתו יתברך וצריך להודות על הטוב ולא להתמקד בנקודה הקטנה שנראית לנו לא טובה, הרי הקב"ה בוודאות יודע שזה הכי טוב עבורנו כרגע.

היו מסביבי אנשים שאמרו לי "תלחמי על זה, אל תוותרי", "זו לא טעות גדולה, אבל תבקשי פיצוי מה אכפת לך..". "תגידי למי שאשם שיישא באחריות", "תבקשי עוד ספרים בחינם", ועוד כהנה וכהנה עצות... וכידוע, טבע האדם להימשך אחר בריותיו, כמוכן שהתחלתי לעשות תחקיר קל, שאלתי את הגרפיקאית, המעמדת ואת כל העוסקים במלאכה איך זה יכול להיות... כמוכן שנכנסו בי יותר ויותר רגשות חממיה ואולי אף כעס.

עד שהגענו לרב הגאון הגדול יגאל כהן שליט"א, מורה דרכנו ומחיה נפשנו מזה מעל 15 השנים האחרונות, הגענו להראות לרב את התוצר המוגמר ברוך השם, שכן הספר יצא אך ורק בעצתו וברכתו. ואם הוא לא היה אומר לעשות זאת, זה בטח לא היה קורה מיוזמתנו. הרב שמח מאוד למראה הספר, אף התרגש ובייך.. ואני מחכה בקוצר רוח להראות לו את הטעות 'הנוראה', לשאל את דעתו. הראיתי לו את הטעות המדוברת, והוא מיד אמר "איזה שטויות... זה כלום" ולא עשה מזה עסק כלל..

הדגשתי לרב שיש מסביבי אנשים שאומרים לי לבקש פיצוי, לבדוק מי אשם ולבקש ממנו הנחה וכו'. הרב אמר תשובה, שהיא זו שגרמה לי לכתוב מאמר זה, תשובה שנאירה אור יקרות על כל כך הרבה תחומים בחיים. הרב אמר: "מי שמבקש פיצויים, הקב"ה יבקש ממנו פיצויים..". הקשינו ושאלו, אבל לא לבדוק מי עשה את זה? לברר? משהו? הרב אמר "תוותרו, תעזבו את זה..". הכול מאת השם לטובה גמורה. זו באמת טעות מינורית, אבל לי היא הייתה נראית גדולה באותו רגע. אתן מרגישות את הנחת שיש בעולם הזה למי שהולך עם דעת תורה? רק התורה היא משיבה את הנפש. היא המרגיעה והמשמחת. ישנם שלא נרדמים בלילה משום ויכוחים, סכסוכים וביוררים מי אשם ומה היה במקרה פלוני... במצב אחר, שלא בעולם התורה, יכולנו להיות לחוצים ודואגים, כועסים ועצבניים מהעניין הזה.. אבל מה התורה אומרת? תוותר, תנוח.. תהנה מהחיים.. אל תבזבז אותם על מרמור וכעס. שהרי אנחנו לא פועלים כלום בכל מקרה, ואין לנו יכולת לשנות את המציאות. אז פשוט תחיי ותגידי תודה על אותה מציאות שתפורה בדיוק למידות שלך. קחנה את זה לכל תחומי החיים "מי שמבקש פיצויים, הקב"ה יבקש ממנו פיצויים..." פשוט תוותר!

שבת חזון

שמהו את ירושלים וגילו בה כל אוהביה שישו איתה משוש כל המתאבלים עליה (ישעיה סו, י).

מעשה שהיה בימי הגאון ר' יום טוב ישראל, רבה של מצרים (מחבר הספר מנהגי מצרים), כי ביום תשעה באב בעוברו ברחוב היהודים להתפלל בבית הכנסת "הרמב"ם", עבר ליד בית קפה אחד, ובעל בית הקפה רצה להקניט את הרב, לקח כוס קפה ובייך עליו בקול רם "שהכל נהיה דברו", והחל לשתות, גער בו חבירו, והלא תשעה באב היום, השיב לו, והלא עברו אלף וכמה מאות שנים שמתאבלים בתשעה באב, וזה די והותר ואין צורך להמשיך להתענות ולהתאבל עוד תשעה באב. והרב שמע את הדברים הצטער מאד מחוצפתו של זה, ויהי כמחריש. המשיך הרב בדרכו לבית הכנסת וכאלו נשכח הדבר. הגיע יום ערב פורים, ובית הקפה היה מלא חבילות חבילות נכבדות מכל מיני מגדים, למצות "משלוח מנות", שמזה היה מתפרנס בעל בית הקפה כמה חדשים. והנה הרב הראשי של מצרים היה לו "פירמאן" ממלך תורכיה שמעניק לו סמכות לשפוט כרצונו לכל עמו, ואין מי יאמר לו מה תעשה. סמוך לליל פורים שלח הרב שוטרים עם "צו" מטעם הרב הראשי, לסגור את בית הקפה על תכולתו, ולהביא אליו לאלתר את בעל בית הקפה, השוטרים הגיעו אליו עם הצו, התחיל להתחנן לפניהם, שידחו את ביצוע הצו למחרת, שהרי עכשיו זמן מכירת החבילות של משלוח מנות, אשר מהן פרנסתו, השוטרים סירבו בטענה שהלא כתוב מפורש להביאו "לאלתר". בדלית ברירה הלך אחריהם, והגיעו למשרד הרבנות, שם היה חדר מעצר. וע"פ פקודת הרב הראשי נתוהו במעצר, לעשרים וארבע שעות, ובמוצאי יום הפורים שחררוהו, בא אצל הרב וזעק, למה עצרתי בפורים, ענה לו הרב והלא עברו כבר על ימי פורים אלף וכמה מאות שנים, וזה די והותר, ולמה לך לחגוג את יום הפורים. וזהו שאמרו חז"ל: מי שמתענה ומתאבל בתשעה באב מגיע לו לשמוח בפורים, שישו איתה משוש כל המתאבלים עליה. [כן שמעתי מרבותי, ובמבוא לספר אבני צדק הביא המעשה הנ"ל על שם הגאון המלובן רבי ישועה בסיס זצ"ל] (מאור ישראל דרושים).

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

הניר טואלט שהחזיר בתשובה

השבת אָנחנו מתחילים חֲמֵשׁ חֲדָשׁ, חֲמֵשׁ דְּבָרִים, הַנִּקְרָא מִשְׁנֵה תוֹרָה, וְגַם אָנחנו עָרַב תְּשֻׁבָה בְּאֵב, אִם בְּעוֹה דָּשׁ, בְּעַת קְרִיאַת שׁוֹרוֹת אֱלוֹ עֲזִין לֹא בָא מִלֵּךְ הַמְּשִׁיחַ לְגָאֵל אוֹתָנוּ, זֶה בְּגֵלל הַדְּבָר הַנוֹרָא הַמוֹבָא בְּגִמְרָא בְּמִסְכַּת יוֹמָא (ט): שְׁנִיחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשֵּׁנִי עֲבוּר שְׁנֵאת חָנּוּם, וְכָל עוֹד עוֹוֹן זֶה לֹא יִתְקַן לֹא יִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ רַח"ל.

עַקֵּר הַתְּקוּן הוּא שְׁנֵאת חָנּוּם, וְעַל יְדֵי לְהַרְבוֹת אֶהְבַּת יִשְׂרָאֵל, וְרִגְשִׁיּוֹת וְאִכְפְּטִיּוֹת נִצָּא מִן הַדְּבָר הַנוֹרָא הַזֶּה.

סֵפֶר הָרַב מְנַחֵם שְׁטִיין שְׁלִיט"א, שְׁבַשְׁנַת תש"ט נִפְטַר הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי אֱלִיָּהוּ דוֹשֵׁנִיצְר זצ"ל, הַמְּשִׁיחַ שֶׁל יִשְׂרָאֵל לּוֹמְז'א. לְאַחַר פְּטִירָתוֹ עָרַךְ תַּלְמִידוֹ מִן הַגָּאוֹן רַבִּי חַיִּים קֶנְיַבְּסְקִי זצ"ל אֶת סֵפֶרוֹ בְּחַלַּת אֱלִיָּהוּ.

בְּהַקְדָּמָה לְסֵפֶר מִסְפַּר מִן רַבִּי חַיִּים סִפּוֹר נוֹרָא עַל צַדִּיקוֹת הַמִּפְלְאָה שֶׁל הָרַב דוֹשֵׁנִיצְר:

עַרְב יוֹם הַכְּפוּרִים, בְּשַׁעַר שְׁתַּלְמִידֵי יִשְׂרָאֵל לּוֹמְז'א עֲמָדוֹ לְהַתְאַסֵּף בְּהִיכַל הַיִּשְׁרָאֵל לְתַפְלַת כָּל נְדָרֵי, יִשָּׁב בְּחוּר חֲלוּנֵי מוֹל בְּנֵין הַיִּשְׁרָאֵל וּפְצַח גְּרַעֲנִים. לְפִתַּע רָאָה אָדָם זָקֵן לְבוּשׁ קִיטָל וְעֵטוּף בְּטָלִית. נִכְנַס לְבִגְנֵן הַיִּשְׁרָאֵל הִזֵּה זֶה הַמְּשִׁיחַ רַבִּי אֱלִיָּהוּ דוֹשֵׁנִיצְר, בְּבִגְנֵן הַיִּשְׁרָאֵל הִזֵּה כְּמָה

חֲדָרֵי שְׁרוּתִים, שְׁהַכְּנִיסָה אֲלֵיהֶם הִיא מְהֻרָּב. הַבְּחוּר עָקַב אַחֲרֵי הָרַב הַזֶּקֶן שְׁנִכְנַס לְשְׁרוּתִים שׁוּהָה בּוֹ קִצַּת זְמַן, וְהַבְּחוּר רֹאָה שְׁהָרַב הַזֶּקֶן נִכְנַס שׁוֹב לְחֲדָר שְׁרוּתִים שְׁנֵי שׁוּהָה גַּם בּוֹ זְמַן מָה וְיֹצֵא. וּפְלִיאָתוֹ גְּבָרָה כְּאֲשֶׁר הָרַב הַמְּשִׁיחַ לְשְׁרוּתִים הַשְּׁלִישִׁי, וְאַחַר כֵּן לְרַבִּיעִי וְלְחֲמִישִׁי וְהַשְּׁשִׁי... וְכָל אֶחָד מֵהֶם הִתְעַכַּב זְמַן מָה וְיֹצֵא. הַבְּחוּר קָם וְנָגַשׁ לְרַב דוֹשֵׁנִיצְר, וְשָׂאל בְּחֻפְזָה: תַּגִּיד לִי, לֹא מִסְפִּיק לְךָ שְׁרוּתִים אֶחָד? הַמְּשִׁיחַ הָרַב דוֹשֵׁנִיצְר הִבִּיט בְּבָחוּר בְּחֻמְלָה גְּדוֹלָה, וְהִשִּׁיב לוֹ בְּנִיעִמוּת וּבְחֻבִּיבוּת, אֲנִי אֶסְבִּיר לְךָ, עוֹד מַעֵט כִּנְסָה הַיּוֹם הַקָּדוֹשׁ, יוֹם הַכְּפוּרִים. כָּל תַּלְמִידֵי הַיִּשְׁרָאֵל יְבוֹאוּ לְכֹאֵן לְתַפְלָה, וְיִשְׁהוּ בְּבֵית הַמִּדְבָּר כָּל הַיּוֹם. חֲשֻׁבְתִּי לְעֲצָמֵי, אוֹלֵי הַשְּׁמֵשׁ הִזֵּה טְרוֹד הַיּוֹם וְלֹא הִסְפִּיק לְהַכִּיז נֵיר חֲתוּךְ לְכָלל הַשְּׁרוּתִים, נִכְנַסְתִּי לְבָדֵק וְנוֹכַחְתִּי לְדַעַת שְׁצַדִּיקְתִּי, לֹא הָיוּ נִירוֹת חֲתוּכִים, עֲבַרְתִּי בְּכָל חֲדָרֵי הַשְּׁרוּתִים וְהִכְנַחְתִּי נֵיר טוֹאֲלַת חֲתוּךְ לַיּוֹם הַכְּפוּרִים. מִן רַבִּי חַיִּים קֶנְיַבְּסְקִי כּוֹתֵב: שְׁכַל חֲתוּךְ וְחֲתוּךְ שֶׁל רַבִּי אֱלִיָּהוּ חֲתַךְ חֲלָקִים בְּעִמְק הַלֵּב שֶׁל הַבְּחוּר. אֲפִילוֹ הוּא, שְׁהִזֵּה רְחוֹק מְאֹד מְעוֹלְמָה שֶׁל תוֹרָה הִזֵּה נִפְעַם מַגְדָּלוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הָרַב הַצַּדִּיק הַמְּשִׁיחַ זצ"ל. עַל מָה נְתוּנוֹת הַמְּחֻשְׁבוֹת שֶׁל הַמְּשִׁיחַ עָרַב יוֹם הַכְּפוּרִים לְדָאָג לְנֵיר טוֹאֲלַת

אחי ורעי הבה ונגביר אהבת ישראל, אכפתיות ורגישות לסביבה למשפחה, לשכנים, לאנשים שסביבנו בבית הכנסת, בבית המדרש, בתחבורה, במרכזי הקניות ובכל מקום, ונרויח כפול גם נקדם את הגאלה במהרה, וגם אולי נזכה שעל דינו יתעורר עוד יהודי חוק משמירת מצוות ויכנס לעולם התשובה.

חתוך לצבור. הבחור פרוץ בכי ואמר למשגיח: למדנו ארחות חיים. בבקשה, אמר לו המשגיח שב לדי ביום הכפורים, הבחור חבש כפה לראשו, וישב ליד הרב הצדיק רבי אליהו דושניצ'ר במשך כל יום הכפורים. הצבור התפלא מי זה הבעל תשובה הטרי היושב במזרח ליד המשגיח. הבחור הזה חזר בתשובה שלמה, ולמים נהיה אחד ממזיכי הרבים בעם ישראל.

שמירת הלשון

מאת הרב אהוד מולאי שליט"א

ויפתה ה' את פי העיתון...

שלום לעם ישראל היקרים והחבבים

נשאלתי מאת יהודי אהוב על הבריות, שבקיא בהלכות שמירת הלשון הוא חפץ להיות. אך היצר הרע נלחם בו מאד חזק, ואיתו כל יום הוא נלחם ונאבק. כי בבית שבו הוא גדל, נערמים כל יום עיתונים כמו מגדל ומדפדפים בעיתון מתחילה ועד סוף, ובכל רגע פנוי עוד כתבה רוצים לקרוא ולחטוף. ומאז ועד היום נשתרש בו הדבר, ולהשתחרר מן הקריאה קשה עליו כבר. ומאז שהתחיל בשמירת הלשון להתחזק, מדי פעם לפעם את דיבוריו הוא בודק.

ושואל האם מותר לספר, את מה שקרא בעיתון ולא יותר. כי לפעמים מפרסמים דברי גנאי על אנשים, על יחיד או רבים ואינם מחשים. וכיון שזה כבר מפורסם וידוע, אולי אין בזה איסור ברור וקבוע.

וענייתו שמה שכתוב בעיתון, ואף אם ידוע אצל ההמון, אסור לדבר ולספר לחבר, אם מאמין למה שאומר. כי אין לעיתונים נאמנות, שמה שכותבים זו המציאות. וכל זמן שהשמועה אינה מבוררת על פי עדים, לפעמים דרכם להפריז ולהגזים. ולכן אסור לדבר, ואת חדשות העיתון לספר. כי אפשר שיאמין לדבריו, וישא שמועת שווא על גביו. ואם יודע שחברו לא יקבל את דבריו כאמת מוחלטת, כי הוא יודע שבעיתונים יש הרבה פטפטת, כי ממצאיים ומוסיפים דברים שלא היו מעולם, אז יכול לספר לחברו בפירוט מושלם, את מה שממנו היה נעלם (חוט שני פרק ח' אות א').

נזכה תמיד לקרוא בדברים של קדושה, ונהגה בתורה שהיא לנו מורשה. אמן כן יהי רצון.

ניתן לשמוע היוזק קצר (בדקה והצי) מדי יום ביזמו בהלכות שמירת הלשון, בטל: 077-2222-0699 שלושה 3 ואחר כך הקש 1. כמו כן ניתן לקבל הוזמר (מיוחה) לזיכוי הרבים בשמירת הלשון בטל. 052-768-3816.

פניני הדף היומי

מאת הרה"ג ירון מרדכי זכאי שליט"א

האם מותר לשקר בשידוכין שימוש בגדים שהחליפו בטעות

בסוגיתנו אנו למדים על מקרה שאדם הלך לבית המשתה ותלה את המעיל או את החליפה שלו וכשהסתים האירוע גילה שמישהו אחר החליף איתו את בגדיו והדין הוא שאסור לו להשתמש באותם בגדים וכך נפסק בשולחן ערוך (חושן משפט סימן קל"ו)

ובספר ערוך השולחן כתב שהמנהג שבמקומות שמתאספים אנשים רבים ומשאירים את בגדיהם בחוץ ומצוי שמחליפים זה בזה ואין מקפידין בדבר אין גזל להשתמש וללבוש אותם, ובשו"ת אגרות משה (חלק אורח חיים חלק ה סימן ט) ביאר שערוך השולחן דיבר לא רק על עירו אלא על כל המקומות כל זמן שלא ידוע שיש להם מנהג אחר, אם כי הוסיף שאם כעת יתגלה מי הבעלים של הבגד צריך זה שלקח להחזיר לו ואף שהשני לא לקח את הבגד של חברו, ושם הסתפק אם יצטרך לשלם לו על מה שנהנה מלבישת הבגד, אמנם בהמשך דבריו כתב האגרות משה שרצוי ונכון שבמקומות שמצוי שמחליפים חליפות או נעלים כגון: בבתי כנסיות ומקואות שידביקו מודעה שכל מי ששוכח או מחליף מוחל לחברו שיוכל להשתמש בבגדיו.

ובספר משנה הלכות דן לגבי אדם שהחליפו את הטלית שלו בבית כנסת ואינו מוצא את מי שהחליף איתו ולא נראה שהוא עומד למצוא את טליתו בזמן הקרוב שהדין שיוכל להשתמש ולהתעטף בטלית של חברו היות ושניהם צריכים טלית להתעטף בה ומסתבר שמחלו זה לזה, ואף שבסוגיתנו מבואר שמי שהחליף עם חברו אסור להשתמש בבגדו יש לחלק היות וטלית היא דבר מצוה ונוח לו לאדם שיעשו מצוה בממונו.

ובספר כסף הקודשים על גליון השולחן ערוך כתב לדון במי שלא מוצא את נעליו לאחר שטבל במקוה והוא גילה נעלים אחרות שמסתבר ששיכות למי שהחליף איתו, האם יהיה מותר לו לנעול אותם ובפרט שכעת נותר יחף ואינו יכול לצאת כך לרחוב (אם כי בזמנינו יש פלאפון ויכול להתקשר לביתו שיביאו לו זוג נעלים חדשות) והגאון רבינו יוסף חיים בספרו בן איש חי פרשת כי תצא אות י כתב מי שהחליפו נעליו בבית הכנסת אם זה שהחליף עשה זאת בכוונה כגון שלקח נעלים חדשות והשאיר ישנות מותר לנעול אותם אבל אם 2 הזוגות באותו מצב או שלקח את הישנות והשאיר חדשות שבדאי עשה זאת בשגגה אסור להשתמש ויהיו מונחים אצלו עד שיבואו הבעלים. שבת שלום!

המעוניין לרכוש את הדיסק אונקי על כל מסכתות הש"ס הדף היומי ושיעורים בהלכה יצור קשר 0527630352 כמו כן לשמיעת קו הדף היומי העולמי 24 שעות ביממה 055-9302663

בשבה והלל לה' יתברך
שמחים אנו להודיע
כי יצא לאור הספר
"שיעורי
הרב יגאל כהן"

פרקי מהשבת, אמונה ובטחון
שמוחה, אהבת ה' וחינוך הילדים

נרדף לחשיני בטל: 03-8000770
או דרך האתר: yabia-omer.co.il
ובהנאות הספרים המובהרות

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "ביע אומר" 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה